

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/240/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210781
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5612210781.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, v jeho mene Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody 125 eur a náhradu nemajetkovej ujmy 935 eur, samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou t a k t o

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .

Žalovanému sa n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu okresnému súdu dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd medzitimným rozsudkom rozhodol o základe veci tak, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá žalobcovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lipt. Mikuláš, pretože nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti súdneho exekútora v exekučnej veci zn. EX 13073/2009 o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku dlžníčkou (povinnou) vzniknutej neplnením záväzku z úverovej zmluvy č. 5371507 dlžníčkou I. D. Y., L.. XX.XX.XXXX. Vydanie medzitimného rozsudku odôvodnil potrebou deklarácie porušenia práva žalobcu na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe, v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie vecí v primeranom čase, nutnosťou deklarácie porušenia jeho práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces a nutnosťou deklarácie porušenia princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Lipt. Mikuláš (konkrétne princípy legality, ochrany legitímnych očakávaní, ochrany dôvery v právo, právnej istoty). Vydanie medzitimného rozsudku odôvodnil tiež potrebou nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu spôsobenú v priamej príčinnej súvislosti s porušením týchto práv. Rozsudkom vo veci samej sa domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 935 eur. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako oprávnený navrhol vykonanie exekúcie voči dlžníčke I. D. Y., L.. XX.XX.XXXX . Súdny exekútor návrh zaevidoval pod č. EX 13073/2009 a požiadal Okresný súd Lipt. Mikuláš o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Tunajší okresný súd o tejto žiadosti rozhodol 09.04.2010 poverením súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Urobil tak po uplynutí zákonom stanovenej doby, v omeškaní viac ako 17 mesiacov bez toho, aby existovala okolnosť umožňujúca exekučnému súdu postupovať so zbytočnými prietahmi. Okresný súd počas tohto obdobia nevykonával vo veci úkony, smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (rozhodnutia ÚS SR sp. zn. I. ÚS 41/02, III. ÚS 117/02, I. ÚS 13/05). O všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, sa poškodený dozvedel po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Žalobca podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003

Z. z. písomne požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, do podania tejto žaloby žalobca na podanú žiadosť pozitívne nereagoval. Ako dôkaz na preukázanie tohto tvrdenia označil spis Ministerstva spravodlivosti SR k predbežnému prerokovaniu nároku žalobcu a potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku založené v spise Okresného súdu Liptovský Mikuláš žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti žalovanému Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, ktorej predmetom je náhrada škody vzniknutá pri nesprávnom úradnom postupe pri výkone exekúcie záväzku, vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 5581123 dlžníka D. Á., L.. XX.XX.XXXX, sp. zn. súdneho exekútora EX 10348/2010. Uviedol ďalej, že objektívne nemôže predložiť rovnopis návrhu na vykonanie exekúcie, pretože ho pripojil súdny exekútor k žiadosti o udelenie poverenia. Žalobca používa na označenie vecí spisovú značku súdneho exekútora, pretože exekučný súd mu súdnu spisovú značku neoznámil. Požiadavku na nahradenie majetkovej ujmy v peniazoch odôvodnil tak, že nesprávny úradný postup okresného súdu je dôsledkom nesústreďenej súdnej činnosti intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky. Došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvenčnej povinnosti. Neexistuje akýkoľvek účinný vnútroštátny prostriedok nápravy spôsobilý reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu spojený s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Úplne zbytočné a právne nezodpovedajúce časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov, dosiahnutia adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Pri určovaní výšky primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal žalobca z doktríny prijatej Ústavným súdom, podľa ktorej je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660 eur. Žalobca si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a vyvolanie rizík, ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) uplatňuje alikvotným pomerom 55 eur za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu, sumu 1.210 eur za 17 mesiacov. V danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 536 dní.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 6NcC/52/2013-16 zo dňa 31.01.2013 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Lipt. Mikuláš JUDr. Jana Halušková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí, ktorá je vedená na Okresnom súde Lipt. Mikuláš, pod sp. zn. 8C/240/2012.

Na pojednávaní dňa 10.06.2013 sa nezúčastnil ani jeden z riadne a včas predvolaných účastníkov. Súd po zistení, že sú splnené podmienky pre vykonanie pojednávania, vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania, prihliadajúce na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy s poukazom na § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej iba Obč. súd. por.). Žalovaný svoju neúčast ospravedlnil, nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Žalobca elektronickým podaním (neopatreným zaručeným elektronickým podpisom) zo 06.06.2013 navrhol prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. d/ a 109 ods. 2 písm. c/ Obč. súd. por. do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu, podanej pre porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu, osobitne na zákonného sudcu a na spravodlivý súdny proces uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6NcC/52/2013. Tento návrh žalobcu bol zamietnutý uznesením Okresného súdu Lipt. Mikuláš z 10.06.2013 č. k. 8C/240/2012-60, vyhlásenom na pojednávaní 10.06.2013. Vzhľadom na obsah meritórneho posúdenia vecí a zamietnutie nedôvodnej žaloby vo veci samej bolo nevhodným odkladať rozhodnutie vo veci samej na dobu po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o neprerušení konania. Neúčelným a nevhodným bolo rozhodovať v zmysle procesného návrhu žalobcu medzitýmym rozsudkom o základe prejednávanej veci a prenechať rozhodnutie o výške

žalovaného nároku ďalšiemu rozsudku. Ak by aj žaloba čo do základu bola dôvodná, rozhodnutie o výške plnenia by nevyžadovalo rozsiahle dokazovanie.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom

Podľa čl. 6 ods. 1 veta prvá Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/ 2003 Z. z. v platnom znení pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/ 2003 Z. z. v platnom znení právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. v platnom znení nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. v platnom znení uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/ 2003 Z. z. v platnom znení v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/ 2003 Z. z. v platnom znení právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov

Postupujúc podľa označenej právnej úpravy súd žalobu zamietol pre neunesenie žalobcovho dôkazného bremena. Novelizáciou Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 519/1991 Zb. bola civilnoprávna zásada materiálnej pravdy nahradená v sporovom konaní zásadou prejednacou, v zmysle ktorej dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno nesú účastníci konania, nie súd. Úlohou súdu je vykonať navrhnuté dôkazy, ak ich uzná za právne relevantné. Občiansky súdny poriadok v § 120 ods. 1 ukladá účastníkom dôkaznú povinnosť ohľadom ich tvrdení. Procesným dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je zamietnutie žaloby. Pre úplnosť súd poznamenáva, že dôkazná povinnosť má dve časti: účastník je povinný najskôr relevantné skutkové tvrdenia predniesť a následne je povinný preukázať ich pravdivosť relevantnými dôkazmi.

V prejednávanom prípade súd v prvom rade skúmal splnenie základného predpokladu uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom na súde, ktorým je v zmysle §-u 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení predbežné prerokovanie nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného podanej na príslušnom orgáne, ktorým je v súdenom prípade Ministerstvo spravodlivosti SR. Žalobca tvrdil, že tento zákonný postup dodržal písomnou žiadosťou, potvrdenie o prijatí ktorej žalovaným je založené v spise Okresného súdu Lipt. Mikuláš o náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu v exekučnej veci vedenej voči D. Á.. Súd zdôrazňuje, že v tomto súdnom konaní je žalovaným štát - Slovenská republika - ako nositeľ právnej subjektivity (právnická osoba), menom ktorého koná štátny orgán - Ministerstvo spravodlivosti SR (§ 21 Obč. zák., § 21 ods. 2 Obč. súd. por.). Žalovaným nie je štátny orgán - Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré pri postupe podľa § 15 zák. č. 514/2003 Z. z. v platnom znení nekoná za štát, ale v rámci vlastných kompetencií zverených mu zákonom koná vo vlastnom mene, na vlastný účet ako samostatná právnická osoba. Preto ak žalobca tvrdí, že potvrdenie o prijatí písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku vystavené žalovaným (t. j. Slovenskou republikou) sa nachádza v súdnom spise Okresného súdu Lipt. Mikuláš, nejde o prijatie žiadosti orgánom určeným zákonom č. 514/2003 Z. z. v platnom znení na jeho prerokovanie (Ministerstvom spravodlivosti SR). Je potom bez právneho významu tvrdenie žalobcu, že žalovaný do dňa podania žaloby na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku pozitívne nereagoval. Ak boli žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručené žalovanému namiesto toho, aby boli doručené Ministerstvu spravodlivosti SR, potom nárok žalobcu nebol prerokovaný predbežne a žaloba je z hľadiska § 15 zák. č. 514/2003 Z. z. podaná predčasne. Ak boli tieto žiadosti doručené kompetentnému orgánu Ministerstvu spravodlivosti SR (lebo žalobca dôsledne nerozlišuje postavenie štátu ako účastníka konania, za ktorého koná Ministerstvo spravodlivosti SR a postavenie Ministerstva spravodlivosti SR ako orgánu kompetentného na konanie podľa § 15 zák. č. 514/2003 Z. z.), potom žalobca neuniesol na preukázanie tohto tvrdenia dôkazné bremeno. Žalobca v prvom rade ani netvrdil, kedy sa v súdenom prípade obrátil na Ministerstvo spravodlivosti SR (nie na Slovenskú republiku) s písomnou žiadosťou o predbežné prerokovanie súdeného nároku na náhradu škody, čo bolo obsahom jeho žiadosti, či, akým spôsobom a kedy Ministerstvo spravodlivosti SR reagovalo, či nárok žalobcu na náhradu škody nebol uspokojený, alebo bol uspokojený len čiastočne, alebo mu bolo písomne

oznámené, že jeho nárok na náhradu škody uspokojený nebude. Ak sa žalobca obrátil na kompetentný orgán spoločnou žiadosťou, týkajúcou sa viacerých škodových prípadov, aj to mal jasne v žalobe tvrdiť. Rovnako žalobca neoznačil dôkaz, ktorým by preukázal podanie písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v súdenom prípade. Odkaz na iné súdne konanie (spis Okresného súdu Lipt. Mikuláš o náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu v exekučnej veci vedenej voči D. Á.) je bez akéhokoľvek tvrdenia súvislostí súdneho prípadu s označeným súdnym konaním nedostatočné. Navyše, nie je v možnostiach súdu zlustrovať uvedené súdne konanie, pokiaľ nie je označené účastníkmi konania, predmetom konania a najmä spisovou značkou (ktorá žalobcovi ako účastníkovi súdneho konania musí byť známa minimálne z písomného potvrdenia o prijatí žaloby vystaveného súdom). Ak sú účastníkmi uvedeného súdneho konania žalobca a žalovaný, nie p. Á., rovnako súd nemá možnosť lustrácie v niekoľkých stovkách súdnych spisov (v súdnom registri sú uvedení účastníci konaní, nie skutkové tvrdenia).

Ako právny základ žalovaného nároku žalobca uvádza nesprávny úradný postup Okresného súdu Lipt. Mikuláš pri vydávaní poverenia v exekučnej veci vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 13073/2009. Na margo označenia exekučného spisu súd dodáva, že ak žalobcovi nebola zrejme súdna spisová značka exekučného konania (ktorú mohol zistiť pri riadnej súčinnosti so súdnym exekútorom, ktorého sám požiadal o vymoženie svojej pohľadávky), nič mu nebránilo exekučnú vec bližšie identifikovať minimálne menom a sídlom súdneho exekútora a označením povinnej, nevzbudzujúcim pochybnosti o jej totožnosti (na strane 2 žaloby žalobca uvádza jej dátum narodenia XX.XX.XXXX, na strane 7 správny dátum jej narodenia XX.XX.XXXX). Žalobca tvrdí, že k povereniu súdneho exekútora došlo dňa 09.04.2010, v omeškaní dlhšom ako 17 mesiacov (odkedy žalobca datuje počiatok tejto lehoty nie je zrejme). Z pripojeného spisu tunajšieho okresného súdu sp. zn. 3Er/1114/2009 je preukázané, že ide o exekučnú vec súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 62, ktorý jej pridilil sp. zn. EX 13073/09. Dňa 28.12.2009 bola tunajšiemu okresnému súdu doručená, čo vyplýva z prezenčnej súdnej pečiatky aj z elektronického potvrdenia prijatia návrhu z toho istého dňa žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre tohto súdneho exekútora v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnej I. D. Y., L.. XX.XX.XXXX pre vymoženie jej nesplneného záväzku 274,83 eur s príslušenstvom na základe návrhu z 28.11.2009, ktorý bol k tejto žiadosti pripojený. Ako exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., IČO: 35 922 761, Bratislava z 18.09.2009, sp. zn. SR 14612/09, vykonateľný 12.11.2009. Z textu tohto exekučného titulu vyplýva, že ide o vymoženie pohľadávky vo výške 274,83 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o úvere č. 5371507 uzatvorenej 07.08.2008. O tejto žiadosti uvedeného súdneho exekútora bolo rozhodnuté udelením poverenia Okresným súdom Lipt. Mikuláš dňa 09.04.2009, doručeného súdnemu exekútorovi 05.05.2010 spolu s uznesením zo dňa 14.04.2010 č. k. 3Er/1114/2009-15 o zastavení exekúcie pre to, že exekučný titul priznáva právom nedovolené plnenie, právoplatným 21.05.2010. Jeho vydaniu predchádzala výzva zo dňa 14.01.2010 na predloženie úverovej zmluvy zaslaná súdnemu exekútorovi, ktorý na ňu reagoval písomnosťou z 23.01.2010 bez predloženia požadovanej listiny. Vydanie poverenia v uvedenom čase sa spravovalo §-om 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2010, v zmysle ktorého ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Súd len poznamenáva, že uvedené zákonné ustanovenie zakotvuje lehotu 15 dní od doručenia žiadosti na písomné poverenie exekútora, nie aj na jeho doručenie exekútorovi. K udeleniu poverenia vyžiadaného 28.12.2009 súdnym exekútorom došlo 09.04.2010 preto, že súd bol povinný skúmať splnenie zákonných podmienok pre jeho vydanie, najmä náležitosti a neexistenciu rozporu exekučného titulu so zákonom. Pre takéto skúmanie súd potreboval všetky listinné dôkazy, ktoré mu spolu s návrhom na vydanie poverenia neboli predložené. Nezostalo teda iné, iba o ich predloženie požiadať súdneho exekútora. Následne súd zistil, že exekučný titul priznáva zákonom nedovolené plnenie. Poverenie bolo následne vydané v 15-dňovej lehote od obdržania úplnej žiadosti, ale zároveň súd musel exekúciu zastaviť, keďže bola vedená s cieľom vymôcť zákonom nedovolené plnenie.

Súd môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie priedahu v súdnom konaní v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. len v prípade ich konštatovania či už vo výsledkoch vybavenie sťažnosti na priedahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na priedahy, právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti konštatujúcom porušenie práva na prerokovanie veci bez

zbytočných prietáhov. Žalobca nesplnil svoju dôkaznú povinnosť v zmysle § 120 ods. 1 Obč. súd. por. v tomto sporovom konaní a netvrdil ani nepreukázal kedy, ktorý štátny alebo súdny orgán a ktorým rozhodnutím zistil existenciu prietáhov v súdnom konaní, keďže rozhodovanie o tejto otázke nepatrí do právomoci súdu I.stupňa. Aj keď žalobca nepreukázal existenciu prietáhov v súdnom konaní ani nečinnosť súdu zákonom vyžadovaným rozhodnutím štátneho orgánu alebo súdu, plniac si povinnosť prevencie, aj vo vzťahu k samotnej žalobe súd prednáša, že žalobca nepreukázal ani výšku tvrdenej majetkovej škody 125 eur. Či už ide o skutočnú škodu, alebo o ušlý zisk (čo nie je zo žaloby zrejmé), žalobca nepreukázal vynaloženie čiastky 70 eur na správu a údržbu vymáhanej pohľadávky. Rovnako netvrdil, za ktoré obdobie mali tieto náklady vzniknúť, či ide o odmenu za pracovné výkony zamestnanca, kedy a v akom rozsahu bola dojednaná a kedy bola žalobcom uhradená. Žalobca nepreukázal, za aké obdobie a kedy vznikli náklady na udržiavanie a správu informačného systému vyčíslené sumou 40 eur a na administratívne spracovanie, poštovné, telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním, kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15 eur. Súd musí pripomenúť, že žalobca si uplatňuje právo na náhradu majetkovej škody vo výške 125 eur paušálne vo všetkých súdnych konaniach (len v senáte 8C Okresného súdu Lipt. Mikuláš cca 110 vecí) bez ohľadu na tvrdenú dĺžku nečinnosti súdu. Odôvodnenie požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobcom je len hypotetické. Žalobca nepreukázal, že došlo k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolvenčii povinného. Ak konaním súdu malo dôjsť u členov riadiacich orgánov žalobcu, resp. majiteľov právnickej osoby k pocitu frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a v rovnosť spoločnosti, ako fyzické osoby sa môžu domáhať ochrany svojich práv zákonom predpísaným spôsobom. Žalobca netvrdil konkrétne, kedy a ktoré jeho plánované podnikateľské aktivity a už vytvorené podnikateľské plány zanikli ani tento zánik nepreukázal. Žalobca tiež netvrdil a nepreukázal, že došlo k strate zisku z realizovaného obchodu a hospodárskej strate na žalobcu (napr. predložením výpisov z účtovnej evidencie potom, čo by žalobca musel tvrdiť konkrétnu výšku tejto straty a obdobie jej vzniku - aj keď môže ísť o skutočnosti tvoriace predmet žalobcovho obchodného tajomstva, potom záleží od žalobcu, či ich bude naďalej tajiť a vystavuje sa riziku neunesenia dôkazného bremena v konaní o náhradu škody, alebo ich zverejní a splní dôkaznú povinnosť). Napokon žalobca konkrétne netvrdil a nepreukázal ani ovplyvnenie jeho ďalších podnikateľských postupov a jeho neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí. Pre nedostatok skutkových tvrdení, uvedených v žalobe a neúčast' žalobcu na súdnom pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, súd nemohol posúdiť, kedy sa ako poškodený o škodu dozvedel, preto nebolo možné bližšie sa zaoberať žalovaným vznesenou námietkou premlčania. Vzhľadom na ostatné dôvody pre zamietnutie žaloby bolo nadbytočným odročovanie pojednávania a dokazovanie, či k premlčaniu žalovaného nároku došlo, alebo nie.

Žalobca dostatočne netvrdil a ani nepreukázal základné atribúty zodpovednostného právneho vzťahu, ktorými sú zavinené protiprávne konanie (žalobcom tvrdený nesprávny úradný postup Okresného súdu Lipt. Mikuláš v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 13073/09 súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého voči povinnej I. D. Y., L.. XX.XX.XXXX, pre vymoženie 274,83 eur s príslušenstvom, vznik škody (vzhľadom na neexistenciu zavineného protiprávneho konania bolo nadbytočným ďalej vznik škody dokazovať, opäť však možno poukázať na nedostatok skutkových tvrdení a neoznačenie príslušných dôkazov), ani príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a zavineným protiprávnym konaním.

Rozhodnutie o náhrade trov konania je založené na § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Obč. súd. por. V konaní úspešný žalovaný navrhol prisúdenie náhrady trov konania, ktoré v zákonnej lehote nevyčíslil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 3 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por).

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.